

Az út Istenhez
Sedona, Arizona - 2008. június 14.
(Forrás: http://www.kryon.com/k_channel08_Sedona.html)

Hogy segítsük az olvasót, ezt a közvetítést Lee és Kryon újra átdolgozta és kibővítette, hogy még tisztább megértést biztosítson. Gyakran, ami élőben történik, olyan energiákat foglal magába, amelyek egyfajta kommunikációt hordoznak, amit a nyomtatott oldal nem. Így tehát élvezzék ezt a kiegészített közvetítést, amely Sedona-ban (Arizona, USA) hangzott el.

Üdvözöllek benneteket kedveseim, Kryon vagyok a Mágneses Szolgálattól!

Éppen felkészítettem társamat arra, amit tenni fogunk, mert azt várom tőle, hogy legyen résen, mert történhetnek látomások, talán még egy felismerés is, vagy kettő, azokat a dolgokat illetően, amelyekről ma este akarunk beszélni. Ezek az üzenetek sohasem hosszúak vagy kimerítőek és ezzel is rögtön a tárgyra térünk. Tudom, hogy kik vagytok. Tudom, kik vannak itt, tudom, miért vannak itt, tudom, mi hozott ide benneteket és ismerem a szinkronizmust, ami idehozott.

Egy ilyen méretű sokaságban, azt gondolnád, lesz egy csapat olyan, akinek majd nehezebbre esik hinni abban, ami most történik és van is, 12-en vannak köztetek. Azt mondhatnánk rátok, hogy hitetlenek vagytok. A mai nap szinkronizmusa itt talál, ezen a széken. Hadd beszéljek hát most éppen hozzád, kedvesem, aki azt hiszed, hogy ez az Emberi Lény csak úgy tesz, mintha közvetítene: Isten tudja, hogy mi történik az életedben, miért ülsz itt, ezen a széken és mi hozott ide téged. A szinkronizmus az, ami idehozott, azért, hogy talán meg tudod nyitni a szíved olyan dolgok előtt, amelyekről a múltban úgy érezted, nem valóságosak. Talán azért vagy itt, hogy megtiszteld a melletted ülőt? Vagy azért, hogy megnézd a sziklákat? (Sedona) De ma este tényleg készen álltok a gyógyulásra. Közületek 12-en.

Most van itt az idő, amikor a Szellem, egyidejű történések lineáris vonalán megnyilvánul. Ez majdnem olyan, mintha az Emberi Lények, akik befértek ebbe a terembe, csak egyenes vonalat tudnának húzni. Közben, egy ilyen metaforában, Isten csak köröket tudna látni és csak velük tudna foglalkozni. Az embereknek, az ő valóságukban, mindennek kell, hogy legyen kezdete és vége. Isten viszont, semmiben sem hasonlít erre, mert nem létezik sem kezdet, sem vég. Ezért, ezekben a percekben, a Szellem fogja és az Emberi Lényt használja, hogy kibontsa (szállítsa) ezeket a dolgokat egy egyenes vonal mentén. Ezért olyan nehéz és ezért kell, hogy a csatorna tiszta legyen. Mert amiről ma este beszélünk, egyszerű is, mély értelmű is, de főleg igaz. Az Istenhez vezető útról fogunk beszélni.

Ez a 12 között, aki eljött és aki semmit sem hisz el ebből, van egy sámán... és ő ezt tudja. És azért nem akarja ezt elfogadni, mert az utolsó alkalommal, amikor a bolygóra jött, nagyon nehéz volt. Sejt szinten emlékszik erre és nem akar újból felébredni. Még Sedona energiája is zavarja őt. Az Isten szeretetéről szóló beszélgetés, a bölcsességgel teli spirituális korszokról szóló beszélgetés, amely ott van benne, az is zavarja őt. Ezért úgy tesz, mintha nem hinne.

Tudod, tisztelt uram, én tudom ki vagy. Ha mostantól fogva semmit nem teszel is, elárulom, ugyanúgy szeretünk, mint azt, aki hihetetlen interdimenzionális bölcsességgel távozik innen. Ugyanannyi angyal távozik majd veled ma este, mint a teremben levő legmagasabb rezgésszintű gyógyítóval.

Amikor rátok nézek, a családot látom. Nem Emberi Lényeket látok és nem látom a nevedet a kitűződön. Inkább azt a neved látom, amelyet ismerek és amelyet a fényben énekelünk. Ti vagytok számomra a család, mindannyian, egyenként. Ebben a helyzetben, fogalmatok sincs a kíséretéről, amely azért érkezett, hogy melléd üljön, amíg ezeket az üzeneteket hallgatod, csak abban az esetben, ha úgy döntesz, hogy benyitod a realitásnak az ajtaját, amit eddig nem tettél meg, csak abban az esetben, ha egy kicsivel több fényt szeretnél. Nem vagytok vele tisztában, ki jött itt látogatóba, kihez. Ti ezt egyszerűen nem tudjátok, mert a valóságotok ezt nem támogatja. Ez nem egy Sedonai esemény. Ez egy Egyetemes esemény és ezek várnak itt, ezen a helyen, melletted, energiák, készen arra, hogy akcióba lendüljenek, lehetséges felismerésekkel, a beleegyezéssel, jóváhagyással. Hát, ennyien vannak itt és néhányan mindezt érezni fogják, ahogy a közvetítés kibontakozik. Ebbe az olvasó is beletartozik.

Az út Istenhez

Az Istenhez vezető ösvényről akarok beszélni. „Nos, Kryon, erről már beszéltél korábban is”, mondhatják néhányan. Csakugyan, pontosan ezt tesszük, de talán ez alkalommal, sokkal közvetlenebbül. Isten nem idegen a bolygó számára, vagy az Emberi természet számára. Ezért közvetítjük továbbra is ugyanazt az üzenetet, más szavakkal.

Hadd emlékeztesselek benneteket néhány dologra, melyek tulajdonképpen annak a bizonyítéknak az árulkodó jelei, hogy Isten létezik. A történelmek tele van olyan írásokkal, amelyek pontosan olyan módon íródtak, ahogy ez a közvetítés történik. Mégsem úgy tekintesz rájuk, ugye? Ha elmennél a föld távoli sarkaiba és bármely nyelven Istenről beszélnél,

megértéssel találkozni, mert az Emberek tudnak Istenről. Az Emberiség tud Istenről. Tényleg, az emberiség azon fáradozik, ideje és erőforrásai nagy részét arra szenteli, hogy megtalálja a Teremtőt. Úgy tűnik, a föld folytatja a kutatást, hogy milyen módon tudná megérinteni a Teremtő kezét. Az emberiség kilencven százaléka hisz Istenben. 85%-a hisz a halál utáni életben. Mit mond ez neked? Ez szinte kiáltja, hogy az Emberek intuitíven feltételezik Isten létezését.

Nincs a bolygón semmi másban olyan egyetértés, mint ebben. Ez azért van, mert ez intuitíve történik; benne van a sejtekben. Az Emberek tudnak valamit, amit korábban talán nem mondtak ki: Isten valóságos. Intuitíven, mindannyian tudjátok, hogy az utolsó lélegzetvétel nem a vég. Ilyennek születtetek és az emberiség nagyon sok időt tölt a Teremtő keresésével. Vajon ez nem bizonyíték Isten létezésére? Gondolkozzatok el ezen. Isten közvetlen kapcsolatban van az emberiséggel.

Most pedig, a New Age-hez szólunk: Ahogy ti keressétek Istent, az konfliktusba kever benneteket a többiekkel. Mert amikor Istenről beszélsz, egészen más módon beszélsz Istenről. A te, Istenhez vezető ösvényed, furcsának és szokatlannak tűnik mások számára, mert ez egy nemlineáris megközelítés. A bolygó Istent a 3D-ben keresi. Nézzetek körül. Amikor elmész egy kápolna mellett, egy katedrális mellett, egy zsinagóga vagy egy mecset mellett, vajon teszel-e megjegyzést: „*Ó, milyen szokatlan?*” Ugye nem? Valamilyen szinten tudod, hogy az emberek, ezekben az épületekben minden tőlük telhetőt megtesznek, hogy megtalálják Istent. Ez általános, de az Emberek igyekeznek mindent linearizálni, mert ez a számotokra hozzáférhető valóság.

Az Istenről való felfogás nagyon különbözik világszerte. Nézzük csak ezt egy pillanatra. Az Emberi Lényeknek fogalmuk sincs arról, hogy ők Isten egy darabkája. Te, mint Ember, nem emlékszel arra, amiről beszélünk. Mert ez nem 3D-ben van. Ti nem emlékeztek arra, amire én emlékszem. Ott voltam a Születés Fuvallatánál. Elmondhatnám, kedveseim, hogy milyen volt, mert ez a ti ragyogásotokat hirdeti. Mit gondoltok valójában, kik vagytok? Vajon tudjátok, kik azok, akik itt ülnek velem szemben? Öreg lelkek ülnek velem szemben! Ők azok, akiket vonzanak az ilyen helyek (ez az értekezlet), akik úgy dönthetnek, hogy ilyen helyen élnek (Sedona). Ők vonzódnak Isten szeretetéhez! Persze, ők ezt portálnak hívják, de nagyon jó érzés, ugye?

Isten ismeri az öreg lelkeket, akik itt ülnek velem szemben. Ott voltam, amikor utoljára belecsöppentél abba a forgószélbe, amelyik újra a Földre hozott téged. Ez egy olyan portál, amelyet ellentmondásos energiák jellemeznek: Az egyik a portál lineáris része, amely a szülőcsatornához vezet, a másik pedig Isten angyali méltóságának kvantum energiája. Ezek ütköznek egymással és kapcsolódnak össze, hogy létrehozzák azt, amit én vortexnek hívok, egy *energia örvény*, amely itt vágat körbe a szemem előtt. Akkor rád nézek és megkérdezem: „Készen állsz újra megtenni?” És te azt mondod: „Igen.” Akkor én: „*Áldott az angyal, aki úgy dönt, hogy újra Emberi Lény lesz belőle, tudva azt, hogy mivel áll szemben, ismerte a lehetőségeket, hogy mi történhet.*” Akkor eltűnsz ebben az örvényben, az Emberré válás folyamatához vezető úton. Ezért mossuk mi a ti lábatokat, amikor itt vagytok.

Ott voltam, amikor már megint belepottyantál abba a portálba, öreg lélek. És amikor nem vagytok itt, velem vagytok egy olyan *helyen*, amit el sem tudtok képzelni. Egyetlen okból mondom nektek ezeket a dolgokat, mert ennek a közvetítésnek a végén azt szeretném, hogy emlékezzetek valamire. Emlékezzetek kell a következőre: Isten így lát benneteket. Emlékezzetek erre, mert ez nagyon különbözik attól, amit neked mások mesélnek arról, hogy néz ki Isten és Ember viszonya.

A linearításban, az Emberi Lények Istent nagyon különös módon keresik: Nem tudják felfogni, hogy ők részei a rendszernek. Minden, amit tenni szeretnének, hogy megérintsék a Teremtő kezét. Azt gondolják, hogy Isten mérhetetlen nagy, ők pedig nem és ez a félresikerült elmeszülemény gyakran létrehozza azt a skatulyát, amelyet aztán imádatuk tárgyának választanak. Néha úgy érzik, alázatosnak kell lenniük. Néha, hogy még egy kicsit szenvedniük is kell, csak azért, mert Isten nagy, ők pedig nem, ez a felfogás pedig azért van, mert az Emberek lineárisak. Sokszor még korbácsolják is magukat, mert azt mondták nekik, hogy mocskosak és értéktelenek. Nem tudják felfogni, hogy a Teremtő esetleg bennük van. Nem úgy tekintik magukat, mint család. Nem látják, amit én látok. Nem képesek rá.

Tehát létezik egy kutatás, Isten után és a vallások megszülettek. „*Kryon, talán csak nem a vallásról fogsz beszélni? Kinek van igaza és kinek nincs?*” De igen, arról. Bármelyik Ember, aki keres, helyes úton jár. Áldott az Emberi Lény, aki keresi Istent, mert a Teremtő azt várja, hogy megtalálják. *A Teremtő azt várja, hogy megtalálják!* Elgondolkoztatok ezen valaha is? Nem számít, milyen vallási skatulyában vagytok. Isten nem törődik azzal, milyen módon fedezed fel és erre keményen ki fogok térni néhány perc múlva, majd meglátjátok, miről is beszéllek. „*Kryon, azt akarod mondani, hogy azoknál az embereknél, odaát, abban az érdekes épületben, amelyről nekünk azt mondták, hogy oda ne menjünk, ott is jelen van?*” Tulajdonképpen igen. És van itt még valami, amiről nem beszélnek: Tudjátok, a linearításban létrehozzátok az istentiszteletnek ezeket a skatulyáit; kialakítjátok a tagságot; csoportokat hoztok létre és akkor olyan utasításokat adtok nekik, hogy ne látogassák a többi skatulyát! Tudjátok miért? Mert nem akarjátok, hogy megtudják, hogy Isten szeretete ott is jelen van! Történtek gyógyulások és csodák mindegyikben, mert ott is a család van jelen.

Lehet, hogy máshogy öltöznek és máshogy beszélnek és máshogy viselik a kalapjukat - de Isten ott van. A család ott van és ez a metaforikus kéz elér hozzájuk. A mélyreható gyógyulások, amelyek a mecsetekben történtek - soha nem

hallottatok rólok, ugye? És mit mondjunk azokról, amelyek a zsinagógákban történtek? Ezekről sem hallottatok. Sok minden történt az evangélisták fűrészpóros padlóján, akik szintén azt állítják, hogy náluk van az egyetlen igazság, mert náluk gyógyulás történik! A különböző vallások sosem hasonlítják össze jegyzeteiket! Mindegyik skatulyában ott van Isten.

Azt szeretném, ha ezt emésztenétek egy kicsit, mert amit láttok, az Isten szeretete. Tudjátok, mi igazán nem törődünk azzal, hogy juttok el ide! „Nos, Kryon, akkor ez miért olyan nehéz? Mi történik itt, ami ezt ilyen átkozottan nehézre teszi? Miért nem sokkal nyilvánvalóbb?” Hadd beszéljek akkor rólatok és a módszereitekről, ahogy itt ültök előttem, ti, akik magatokat metafizikusnak vagy ezoterikusnak hívjátok. Egy új energia jelent meg ezen a bolygón, amely felébreszti a szíveket és az elméket, az imádat egy új formájára, a Szellem megértésének egy új módjára. És ez kiabálni kezd feléd, hogy te tulajdonképpen a Teremtő egy darabkája vagy. Ezt nehéz felfogni!

A fő oka annak, hogy ez ilyen nehéz, mert nem lineáris. Hirtelen egy nemlineáris, interdimenziós területen találod magad, ahol a dolgok, amiket mondasz, nem elfogadhatóak azok számára, akik előnyben részesítik az Istenről alkotott, lineáris elképzelést. Olyanokat mondasz, mint: „Nincsenek véletlenek. Létezik egy nagyobb terv. Felelős vagyok azért, ami velem történik.” Erre azok, akik lineárisak, rád néznek és arrébb vonulnak. Az nem logikus. Ez családokat választ szét és ti tudjátok, miről beszélek. Ez a barátokat szétválasztja, vajon csak azért, mert ti nem a lineáris utat választottátok? Hogy mi az oka? Mert a DNS-edben, öreg lélek, érzed a korok bölcsességét. Ez az, ami változik. A váltás, amiről a hosszú évek folyamán beszéltünk, majdnem 20 éve, befolyásolja a DNS-t a gyökerénél. Egy felébredés történik és vannak olyanok, akik itt ülnek ebben a teremben és tudják, miről beszélek. Ez kemény dió! Nehéz dolog interdimenzióssá válni, mert ez furcsa a körülöttetek levők számára, nem? Ez természetesen furcsa ennek a 12-nek is. (Kryon mosolyog)

Miért is nehéz ez? A második ok? Mert a teremtő azt várja, hogy megtalálják! Az történik, kedveseim, amikor kezded nyitni azt az ajtót, hogy ott egy portál a Felsőbb-Énedhez mindegyikőtökben. Úgy képzeld el, mint egy ajtót, amit képes vagy benyitni és ott a fény mögötte, egy ragyogó fény. Ez a fény az, amit látni szeretnél. Ez egy közvetlen összeköttetés az otthonnal és néhányan ezzel dolgoznak naponta, a gyógyításaik során és a meditációikban. És még mindig nyomjátok azt az ajtót, mert egy kicsivel még többet akartok, nem? És akkor történik az, ami nehézre teszi és amit nem vártok: Amikor elkezditek nyomni az ajtót, a másik oldalon ott a Teremtő, aki azt várja, hogy megtaláljátok. Így az ajtó reagál! Elkezd magától nyitni, amint te éppen hogy csak hozzáértél és az Emberek megrémülnek. Akkor visszahátrálnak és így beszélnek: „Nem feltételeztem, hogy magától kinyílik! Nem gondoltam, hogy tényleg van valaki a másik oldalon. Megpróbálom megérinteni a Teremtő arcát. Csak megpróbálok magamba szívni egy kis energiát Istentől és bepillantani oda.”

Nem feltételezed talán, hogy majd egy kéz fog megjelenni az ajtó mögöl, ugye? Nem feltételezed talán, hogy ez a spirituális kéz megfogja a kezdet és azt mondja: „Ne hagyj el! Ne hagyj el!” Ez ijesztő! Ezért olyan nehéz. Van egy alapigazság, amit már évek óta tanítunk és ez a következő: *Az Emberi elme nem képes nem-tudni, amiről már egyszer tudomása van.* Nem tudsz szétszerelni egy valóságot, amit már megéltél. Jelen pillanatban lehetetlen számodra nem-emlékezni erre a napra. Nem tudod szándékosan elfelejteni. Ott van, belekarcolva az agyadba és ott is marad addig a napig, amikor majd az utolsó lélegzetet veszed. Hogy ez a folyamat el van rejtve, azért van, mert nem minden Emberi Lény képes megérinteni a Teremtő arcát és közben egyensúlyban maradni. Nem több, mint az emberiség egy százalékának a fele fogja megtenni azt, amit sokan meg akartok tenni. Tudtátok ezt? Nem lesz egy „New Age-es Föld”. Csak az öreg lelkek tudják ezt megtenni.

A váltás rólad szól. Arról, hogy milyen módon kezdenek az Emberek gondolkodni, de ez rólatok szól, öreg lelkek - Lemúriaiak, mindegyikőtök. Ezt akartuk elmondani most nektek. Van még több is. Persze, hogy van. Azonnal jön.

Hogyan?

"Kryon, hogyan csináljuk?"

Ez nem olyan nehéz. Először is: az első dolog, amit meg kell tenned, hogy interdimenzionálissá válsz. Azért is nem olyan nehéz, mert annak az ajtónak a túloldaláról származó segítséggel felfüggesztheted a hitet. Az a gyönyörű kéz, amely megjelenik, meg szeretne érinteni és segíteni fog felfüggeszteni a hitet és elkezdeni körben gondolkodni. De valami más történik, amikor interdimenzionálissá válsz. Ó, hogy is kellene ezt elmondani?

(Szünet)

Van itt 17 olyan ember ebben a teremben, aki az elmúlt három évben elvesztette egy Embertársát, akit szeretett és aki közel állt hozzá. Tizenheten közületek. Társak, mamák, papák, gyermekek. Bennetek, tizenheten, van valami közös. Nektek, tizenheten, van egy seb a szíveteken. Hozzátok szeretnék néhány szót szólani. Nem fog sokáig tartani. Áldott az Emberi Lény, aki olyan tervvel jön erre a bolygóra, amelyben egyetért azzal, hogy ilyen módon távozzon, mert ő hozta létre a jóváhagyást erre az elmúlásra és az energiában még nagyobbá vált, mint amekkora lehetett volna, ha marad. És ti is jóváhagyátok, hogy ezt tegye. Azt akarom most nektek mondani, hogy ez a fájdalom a szívetekben egy olyan teher,

amit ti helyeztetek magatokra. Kemény dolog ezt így kimondani, mert ha fáj a szív, akkor az fáj! Nem vizsgáljátok. Csak fáj. És azt kérdezték: „*Nos, hogy tudnék megszabadulni a fájdalomtól?*”

Kaptok tőlem egy képet és ezt nehéz dolog lesz elhinni. A társamnak még elmondani is nehéz lesz. Azért nehéz, mert azt várja el az Embertől, hogy gondolataiban váljon interdimenzionálissá. Azok, akiket elvesztettél, ott fognak állni melletted az életed hátralevő részében, az utolsó leheletedig. Levetik a testüket, hogy nagyobbak lehessenek az ottani sémában, mint ahogy élve lehetnének. Gyakran, az egyezés az, hogy így többet segíthetnek, mintha életben lennének! Erre nem is gondoltatok, ugye? Kedveseim, még mindig foghatjátok a kezüket, az életek végéig! Nem kell, hogy szenvedjete. Ó, lehet, hogy nem ugyanaz, mert ők nem fizikai formában vannak itt, de ha majd kezdesz interdimenzionális lenni, tudni fogod, hogy itt vannak. Érezni fogod a jelenlétüket és a nevükön tudod majd szólítani őket.

Menjete ki ma este és nézzetek fel a csillagokra és legyetek vele tisztában, hogy ott vannak közvetlenül mellettetek. Legyen egy felismerés ma este. Ez a különbség egy lineáris Emberi Lény és egy olyan között, aki hajlandó *körbe hajlítani a zsinórt*. Ők nem mentek el! Hogy honnan tudom? Mert látom őket. Létezik egy szerződés közted és közöttük. Még nincs vége. Csak most kezdődött. Nehéz, ugye? Nos, ezért van az, hogy olyan kevesen vagytok ezen a bolygón olyanok, akik odamennek és csinálják. Ez kemény.

A második: valóban meg kell értened, hogy Isten családjának része vagy. Még elkezdni sem tudod ennek a hitrendszernek a megközelítését anélkül, hogy éreznéd a család kapcsolatát a Szellem részéről. Nem lehet az, hogy „Isten és te.” Ezt nem választhatod szét ilyen módon. Ki kell állnod és kijelenteni: „*Az egésznek egy darabkája vagyok. Ott voltam, amikor a földet teremtették.*” És így volt. Velem voltatok. Együtt szemléltük. Hogy tudnálak erről meggyőzni benneteket? Úgy kell kezdened gondolkodni, mint *család* és amikor ez sikerül, látomásban lesz részed, ami lassan valósággá válik.

A harmadik: Legyetek könyörületesek. Minden dologban legyetek könyörületesek. Éppen most kaptátok meg a három szabályt Isten arcának megérintéséhez - egy interdimenzionális felfogóképesség, ráeszmélés a családra és könyörületes szellem. És lehet, hogy még most sem érted: „*Nos Kryon, ezek magatartásformák. De melyek a lépések, amelyeket meg kell tennünk?*” És a válasz *igen*.

(Nevetés)

Kedveseim, hagyjátok abba, hogy háromdimenziós szabályokat kértek egy interdimenzionális folyamathoz. A lépések és a szavak és a szabályok nem működnek, amikor kvantum állapotban vagytok. Megmondom, mi történik, kedves Emberi Lény. Amikor magadévá teszed ezt a három tulajdonságot és összekombinárod őket, nem tudod visszatartani azt az ajtót, hogy kitaruljon és hogy az a kéz feléd nyúljon, mert éppen most adtál engedélyt a Felsőbb-Énednek, hogy csatlakozzon hozzád. Amennyire csak el tudod fogadni, amennyire csak szükségét érzed, a magad módján, a saját ösvényeden, a te időbeosztásoddal, az a kéz majd kinyúl és megfogja a tiédet és soha többé nem kell elhagynod azt.

A szülő felfogása

Egy olyan felfogást fogok veletek ismertetni ma este, melyet eddigi közvetítéseim során csak kétszer hallottatok. Egy olyan csoportnak adom most át ezt az üzenetet, amely meg tudja érteni. (azokról beszél, akik jelen vannak a találkozón és akik most olvassák) Mindannyian meg tudjátok érteni. Az én nézőpontomból fogom veletek ismertetni Isten keresésének felfogását, nem a tiétekből. Akkor, talán, végre egy kicsit többet meg fogtok érteni abból, hogy miért is elfogadható egy katedrálisban térdelni, egy olyan helyen, ahová talán néhányan nem szeretnétek bemenni és megérinteni Isten arcát.

Hogy ezt megtegyem, fel kell építenem egy metaforát. A teremben levő szülőkhöz szeretnék szólni, mert legtöbben azok vagytok, de különösen az anyákhoz. Anyák, mamák, egy utazásra szeretnék elvinni benneteket. Vajon emlékszel, amikor az első gyermeked megszületett? Tisztában vagy vele, milyen értékes pillanat az? Visszavihetlek oda egy pillanatra, csak egy pillanatra? Emlékszel-e, amikor a gyermek először nézett rád és te először néztél a gyerekre? Vajon visszaemlékszel a kapcsolatra, amit akkor éreztél? Ugye, ez egy kicsit megdobogtatja a szíveteket, csak egy kicsit, ahogy visszaemlékszel ezekre a dolgokra? Nincs semmi, ehhez fogható, semmi sem hasonlítható ahhoz a szeretethez, anya és gyermeke között.

Amikor eljöttök a fátyol másik oldaláról, keresztülmentek azon a szülőcsatornán és elkezdtétek ezt az utazást, az olyan, mint amikor a gyerek elmegy otthonról. Ugyanezt érezzük irántatok. Nem úgy, mint gyerekek iránt, de a szeretet-kötélék ugyanaz. Szemléljük azt az energiát, látszólag szemtől szembe, mielőtt elmentek és elengedünk. Amit attól fogva csináltok, az olyan, mintha elvesztettünk volna benneteket, hacsak azt nem választjátok, hogy újra megtaláltok minket. Nos édesanya, tegyük fel, hogy még a nyomát is elvesztetted a gyermekeidnek. Tulajdonképpen itt vannak, ezen a bolygón, de tegyük úgy, mintha semmi információval nem rendelkeznének róluk. Tudod, hogy hol lehetnek, talán még az országot is, de az is roppant kiterjedésű és nem tudsz kapcsolatba kerülni velük. Azt reméled, hogy egyszer majd ők találnak meg téged. Ez lenne az egyetlen esély, hogy újra láthasd őket.

Csak képzelj el, ott állsz megtört szívvel. Arra az egyetlen hívásra vársz, amely talán sosem érkezik meg a gyermekedtől. Hol lehetnek? Mi történik velük? Vajon hiányzol nekik? Eszedbe jutnak-e egyáltalán ilyen dolgok? Aztán, egy napon, megjön a hívás és felveszed a kagylót. Ott az a kis hang... de milyen drága kis hang!

"Mami, te vagy az? Megtaláltalak!"

Micsoda örvendetes nap! Hát, nem az ünneplés napja e az? Édesanya, vajon érzed? Az az édes kicsi hang a vonal túlsó oldalán. Vagy, akár ketten is vannak, egy fiú meg egy lány, két gyermek.

"Mami, megtaláltunk!" És akkor jön a kérdés: *"Mami, hazajöhetünk?"*

Mit fogsz mondani? Már tudod, hogy mit fogsz mondani! Ugyanazt fogod mondani, mint a Szellem, amikor benyitod azt az ajtót. *„Jaj, hát persze! Gyertek haza, minél előbb.”*

A hazatérés metaforája a kapcsolat a Felsőbb-Énnel, amely által visszanyered az emlékezeted, visszanyered az újraegyesülést Isten szeretetével.

"Mami, hazajöhetek?"

Olyan izgatott vagy! A gyerekek hazajönnek. Valóban jönnek. Aztán csak vársz és vársz és akkor meglátod őket: Lenn az úton két autó jön és mindegyikben egy gyerek. Az öröm már majdnem teljes. Már nagyon várod, hogy újra lásd őket, hisz olyan régóta hiányoltad már őket! Már nagyon várod, hogy újból belenéz a szemükbe és hogy a szívetek együtt örvendezzen. Ez egy olyan pillanat, amiről nem tudtad, hogy valaha is be fog-e még következni.

A szíved kiugrik a helyéről és a könnyeid csorognak. Ezeket az utolsó pillanatokat már alig tudod elviselni. Most kövessük a metaforát és értsétek meg a tanítását. Az egyik gyerek egy zöld autóban tűnik fel, a másik egy pirosban. Törődsz-e most ezzel? Anyuka, érdekel ez most? NEM! Csak azt akarod, hogy a karjaidban tartsd őket!

Lesz, aki majd azt hiszi, hogy Isten azt mondja: *„Állj csak meg! Az autó színe nem megfelelő. Menj csak vissza! Ilyen módon nem jöhetsz.”* Ez butaság, ugye? Nem, mi nem törődünk azzal, hogy milyen színű az autó. Csak a találkozással törődünk, a szívvel, a csatlakozással, a tisztességes kutatással és azzal, hogy megfogjuk a kezét és elkezdjük a visszaemlékezés egy új periódusát, azzal a szeretettel, amelyben osztoztunk. Ezzel törődünk. Lesznek olyanok, akik még olyat is mondanak majd, hogy ha nem megfelelő autóban jöttök, Isten örökre a szenvedés vermébe dob benneteket! Ez értelmesen hangzik számotokra? Anyuka, vajon ez úgy hangzik, mint a szeretet?

(Szünet)

Tudjátok, a Teremtő azt akarja, hogy megtaláljátok és a Teremtő nem törődik azzal, hogyan juttok el az újraegyesülés helyére. Ez olyan valami, amit ritkán mondanak nektek a templomban. Ez az üzenet. A maga teljességében. Ha soha nem hallottál volna semmilyen más üzenetet ebből a forrásból, ez akkor is teljes lenne.

Mondani szeretnék még valamit. Szeretnék valamire emlékeztetni, mert lassan a végére érünk az üzenetnek. Vajon tudod-e, mi okoz az angyaloknak örömet, a fátyol innenső oldalán? Megmondom: Amikor megérkezik a telefonhívás: *„Mami, hazajöhetek?”*

Akkor elkezdődik a mulatság. Hogy van ez veled? Készen állsz benyitni azt az ajtót vagy nem? Vannak olyanok köztetek, akik majd azt mondják: *„Nos, én egész életemben ezt csináltam.”* Igen, de ma este egy nagyobb ajtót szeretnék mutatni. Egy kicsit erősebben nyomd meg, mert a fény sokkal ragyogóbb. Gyógyulások történtek ezen a területen ma este ebben a teremben. Kezditek érteni, ugye? Néhány dolog, ami eddig elkerülte a figyelmedet, most kezd érhető lenni.

Azt akarjuk, hogy megtaláljátok minket! Ez nem is olyan nehéz. Nem kell arra a sok lépcsőre felkapaszkodni. Nincs szükség arra, hogy szenvedj. Nincs szükség szalagokra, vagy dogmára, vagy öltözékre, vagy kalapra. Nincs szükség különleges könyvre, vagy különleges prófétára. Ezt szerettük volna veletek közölni. Ezt szerettük volna veletek közölni.

(Szünet)

Így van ez, hogy tiszteletben részesítjük a teremben levő Emberi Lényeket, a ma esti jelenlétükért. Nehéz búcsút mondani. Tisztában vagyunk a pillanat linearitásával. Krypton tudja, mennyi az idő. De ez nem teszi könnyebbé a távozást, mert kialakítottunk egy köteléket, te és én. Rábukkantál? Érezted? Én tudom, kik vagytok.

És ez így van.

Kryon